

Sygn. akt II KK 225/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski (przewodniczący)

SSN Adam Roch

SSN Igor Zgoliński (sprawozdawca)

Protokolant Weronika Woźniak

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Józefa Gemry,

w sprawie **J. P.**

obwinionego z art. 98 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 10 stycznia 2023 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego - na korzyść

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Radomiu

z dnia 4 czerwca 2021 r., sygn. akt II W 570/21,

**1) uchyla zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Radomiu
z dnia 4.06.2021 r. sygn. akt II W 570/21 i na podstawie art. 5 § 1
pkt. 4 k.p.s w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. umarza postępowanie,**

2) kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 4 czerwca 2021r. o sygn. akt II W 570/21 J. P. został uznany za winnego popełnienia

zarzucanego mu czynu, tj. wykroczenia z art. 98 k.w., polegającego na tym, że w dniu 18 kwietnia 2020 roku około godz. 13:15 w R. przy ul. [...] kierując pojazdem marki O. o nr rej. [...] nie zachował ostrożności poza drogą publiczną w wyniku czego najechał na zaparkowany pojazd marki M. o nr rej. [...] stanowiący własność T. K. Za ten czyn obwinionemu na podstawie art. 98 k.w. w zw. z art. 24 § 1 i 3 k.w. wymierzono karę 200 złotych grzywny. Wyrok zawierał nadto rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu. Nie został zaskarżony przez żadną ze stron postępowania, a uprawomocnił się w dniu 19 marca 2022r.

Od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Radomiu kasację wywiódł Prokurator Generalny. Zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego, to jest art. 93 § 2 k.p.w. i art. 59 § 2 k.p.w. oraz art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w., polegające na rozpoznaniu sprawy J. P. w postępowaniu nakazowym, mimo braku ku temu podstaw, gdyż w konsekwencji zaniechania wydania przez prezesa sądu (przewodniczącego wydziału, upoważnionego sędziego) zarządzenia o wszczęciu, przeciwko J. P. postępowania w sprawie o czyn z art. 98 k.w., popełniony w dniu 18 kwietnia 2020 r., w dacie wyrokowania przez Sąd, tj. 4 czerwca 2021 r., upłynął okres przedawnienia karalności przypisanego obwinionemu wykroczenia, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia w rozumieniu art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. W oparciu o treść art. 537 § 1 i 2 k.p.k. Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Kasacja okazała się zasadna. Przed dniem wydania wyroku nakazowego przez Sąd Rejonowy w Radomiu doszło bowiem do przedawnienia karalności wykroczenia przypisanego J. P. Wykroczenie to popełnione zostało w dniu 18 kwietnia 2020 r. Wedle art. 45 § 1 k.w. karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok. *In casu* w terminie podstawowym karalność wykroczenia ustawała zatem w dniu 18 kwietnia 2021 r. Po wpływie wniosku o ukaranie prezes sądu (przewodniczący wydziału, upoważniony sędzia) nie wydał natomiast zarządzenia o wszczęciu postępowania przeciwko J.P. o czyn z art. 98 k.w., czego wymaga przepis art. 59 § 2 k.p.s.w. Nie doszło tym samym do

wszczęcia postępowania w rozumieniu art. 45 § 1 k.w., a w konsekwencji do prolongowania terminu przedawnienia do lat dwóch. Samo prowadzenie czynności wyjaśniających w trybie art. 54 § 1 k.p.s.w. nie powoduje wszakże wydłużenia okresu przedawnienia do 2 lat. Ten skutek ma wyłącznie wszczęcie postępowania w sprawach o wykroczenie, które następuje z chwilą wydania przez prezesa sądu/przewodniczącego wydziału/ upoważnionego sędziego stosownego zarządzenia (por. wyrok SN z dnia 7 marca 2012r., OSNKW 2012/6/67).

Wyrok Sądu Rejonowego w Radomiu, wydany po terminie przedawnienia karalności wykroczenia, obarczony był więc istotnym mankamentem. Przedawnienie stanowi jedną z okoliczności wyłączających możliwość prowadzenia postępowania. W przymacie art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. zaistniały stan rzeczy kwalifikowany jest jako bezzwzględna przyczyna odwoławcza.

Mając na uwadze powyższą argumentację Sąd Najwyższy uchylił zatem zaskarżony kasacją wyrok Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 4 czerwca 2021r. II W 570/21 i umorzył postępowanie przeciwko J. P.. Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowił art. 45 § 1 k.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. Kosztami postępowania, w oparciu o art. 119 § 2 k.p.s.w., obciążono natomiast Skarb Państwa.